

hittidige Importørbegreb og Ordningen med halvårlige Valutaplaner i vidt Omfang administrativt forladt, og Muligheden for Frigivelse af Indførselen fra vort vigtigste Marked har gjort det naturligt nu at *ophæve det lovfestede Importørbegreb*. Fordeling mellem Importørerne paa Omraader, hvor Indførselsmulighederne er begrænset ved Kontingentaftaler eller faktiske Vanskeligheder for Leveringen af de ønskede Kvanta, maa derefter ske efter Forhandling mellem Myndighederne og Erhvervenes Hovedorganisationer og de interesserede Brancheforeninger. De ændrede Forhold antages dernæst at ville bevirke en saadan Reduktion og Forenkling af *Valutacentralens* Arbejde, at det vil være naturligt at foretage en *Omorganisation* af dette Arbejde.

I Forbindelse med de paatænkte Ændringer af Valutaloven fandt Regeringen det hensigtsmæssigt at søge gennemført en Forenkling af Administrationen af de Kriseforanstaltninger, der iværksættes i Henhold til *Bemyndigelsesloven* af 2. September 1939, navnlig gennem Ophævelse af *Det erhvervsøkonomiske Raad*, dog saaledes at dette Raad og *Valutaraadet* erstattes af en mindre Forsamling, først og fremmest repræsenterende Erhvervenes Hovedorganisationer. Tillige fandt man det praktisk at *samle* Bestemmelserne fra begge Love m. m. i een Lov.

Ved Lovforslagets Fremsættelse sluttede Handelsminister *Kjærboel* sin Redegørelse for Forslagets Baggrund og Hensigt med følgende Udtalelse: »Medens det i Dag vil være muligt og efter mit Skøn ogsaa rimeligt at gaa helt bort fra de tidligere detaljerede Regler om Importørbegrebet, halvårlig Bevillingsplan, detaljerede Forskrifter om Mulighederne for Importbegrænsning m. v., er det, der er Brug for, en *Bemyndigelse til Regeringen*. Nærmere betegnet vil det sige en Bemyndigelse til Handelsministeren til at udøve den nødvendige Kontrol og til at foretage en Fordeling og, naar Omstændighederne nødvendiggør det, en Regulering af Indførselen, alt efter som Forholdene i hvert enkelt Tilfælde maatte forme sig. Som hidtil er der dernæst i Dag Brug for Bestemmelser, der sætter Handelsministeren og, for saa vidt angaar Landbrugsområdet, Landbrugsministeren i Stand til at foretage udførselsregulerende Foranstaltninger, ikke alene med Henblik paa vore Handelsaftaler, men ogsaa med Henblik paa Landets egen Forsyning med nødvendige Varer. Kontrollen med Udførselen bliver i Virkeligheden endnu mere betydningsfuld, jo mere vi maa bygge paa Handelsaftalerne og de ved disse aftalte Varekvantiteter og Varekvaliteter.»

Som nys nævnt, blev Forslaget til Loven fremsat af Handelsminister *Kjærboel*, men Forhandlingerne paa Rigsdagen blev ført af Handelsminister *Christmas Møller*. Forslaget undergik kun enkelte Ændringer.